

Henhold til Pensionsloven tilkommende Pension — efter Gennemsnittet af den af hendes afdøde Mand i de sidste 5 Aar før hans Afskedigelse den 1. Juni 1907 som Sygekasseinspektør oppebaarne Lønning (4,575 Kr.) — var opgjort til $\frac{1}{8} \times 4,575$ Kr. = 571 Kr. 88 Ø. eller — delelig med 12 — 571 Kr. 92 Ø. aarlig, har Finansministeriet fra Indenrigsministeriet modtaget Anmodning om, at Finansministeriet vil søge finansiell Hjemmel til, at Enkefru Sørensen's Pension beregnes paa Grundlag af den af hendes Mand i Tiden fra 1. Juli 1905 til 31. Maj 1907 sidst oppebaarne Lønning som Sygekasseinspektør, nemlig 5 500 Kr., saa at Enkepensionen derefter kunde blive $\frac{1}{8} \times 5 500$ Kr. = 687 Kr. 50 Ø. eller — delelig med 12 — 687 Kr. 60 Ø.

Indenrigsministeriet har i saa Henseende anført, at det under Udarbejdelsen af og Forhandlingerne om Forslaget til Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser var en Forudsætning og et fra alle Sider næret Ønske, at den nye Lov skulde føres ud i Livet af Dr. Sørensen, der havde en væsentlig Andel i Lovens Tilblivelse, og hvis sjældne Indsigt paa dette Omraade var almen anerkendt. Da Dr. Sørensen imidlertid af Hensyn til sin noget fremrykkede Alder nærede Betænkkelighed ved at paatage sig Ledelsen af Arbejdsløshedsinspektoratet samtidig med, at han bevarede sit Embede som Sygekasseinspektør, ordnedes Forholdet ved Lov Nr. 88 af 9. April 1907 om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser § 15 saaledes, at der tillagdes ham som Arbejdsløshedsinspektør — i hvilken Stilling han ansattes den 1. Juni 1907 — et aarligt Honorar af 3 000 Kr., idet det i Forbindelse hermed bestemtes, at han efter Opgivelsen af Embedet som Sygekasseinspektør vilde være at sætte paa Vartpænge i Overensstemmelse med Pensionsloven af 5. Januar 1851 § 3.

Under Henviisning til foranstaaende har Indenrigsministeriet — særlig i Betragtning af Dr. Sørensen's lange og udmærkede Virksomhed i Statens Tjeneste og de Forhold, der bevirkede, at han ikke indtraadte i det nye Embede som Arbejdsløshedsinspektør med pensionsberettigende Lønning, men kun med Honorar — anset det for et Retfærdighedskrav, at Enkens Pension ikke beregnes af en lavere pensionsberettigende Lønning end den, han sidst oppebaar som Sygekasseinspektør, nemlig 5 500 Kr.

Jeg skal i Henhold til ovenstaaende anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag til 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven 1914—15:

Tekstanmærkning til § 22 I. A. (Pensioner til Embedsmænd og Embedsmænds efterladte):

„Den Arbejdsløshedsinspektør Th. Sørensen's Enke, Mette Margrethe Sørensen, født Schøller, efter Pensionsloven tillagte Pension af 571 Kr. 92 Ø. aarlig fra den 1. Januar 1915 forhøjes til 687 Kr. 60 Ø. fra nævnte Tidspunkt.“

EDVARD BRANDES.

K. Rafn.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.